

Matematika IV – 3. přednáška

Homomorfismy a součiny grup

Michal Bulant

Masarykova univerzita
Fakulta informatiky

6. 3. 2013

Obsah přednášky

1 Homomorfismy

2 Součiny

Doporučené zdroje

- Martin Panák, Jan Slovák, **Drsná matematika**, e-text.
- *Předmětové záložky v IS MU*
- Jiří Rosický, *Algebra*, PřF MU, 2002.
- Peter J. Cameron. *Introduction to algebra*, Oxford University Press, 2001, 295 s. (Dostupné v knihovně PřF).

Homomorfismus

Definice

Zobrazení $f : (G, \cdot) \rightarrow (H, \circ)$ mezi dvěma grupami (G, \cdot) a (H, \circ) se nazývá **homomorfismus grup**, jestliže respektuje násobení, tj. pro všechny prvky $a, b \in G$ platí

$$f(a \cdot b) = f(a) \circ f(b).$$

Povšimněme si, že násobení vlevo je uvnitř grupy G předtím, než zobrazujeme, zatímco vpravo jde o násobení v H poté, co zobrazujeme.

Přímo z definice se snadno ověří následující vlastnosti homomorfismů:

Věta

Pro každý homomorfismus $f : G \rightarrow H$ grup platí

- ① obraz neutrálního prvku $e_G \in G$ je neutrální prvek v H
- ② obraz inverze k prvku je inverzí obrazu, tj. $f(a^{-1}) = f(a)^{-1}$.
- ③ obraz podgrupy $K \leq G$ je podgrupa $f(K) \leq H$.
- ④ vzorem $f^{-1}(K) \leq G$ podgrupy $K \leq H$ je podgrupa.
- ⑤ je-li f zároveň bijekcí, pak i inverzní zobrazení f^{-1} je homomorfismus.
- ⑥ f je injektivní zobrazení právě tehdy, když $f^{-1}(e_H) = \{e_G\}$.

Definice

Podgrupa, která je vzorem jednotkového prvku $e \in H$ (tj. $f^{-1}(\{e\})$) se nazývá **jádro** homomorfismu f a značíme ji $\ker f$.
Bijektivní homomorfismus grup G a H nazýváme **izomorfismus** (a značíme $G \cong H$).

Poznámka

Podobně jako v teorii grafů jsou i v algebře izomorfní objekty nerozlišitelné.

Z předchozích tvrzení okamžitě vyplývá, že homomorfismus $f : G \rightarrow H$ s triviálním jádrem je izomorfismem G na obraz $f(G)$.

Cyklické grupy ještě jednou

Pro libovolný prvek a v grupě G existuje minimální podgrupa $\{e = a^0, a = a^1, a^2, a^3, \dots\}$, která jej obsahuje¹.

Je zjevné, že je tato podgrupa komutativní, a pokud je celá grupa G konečná, nutně musí jednou nastat případ $a^k = e$.

Nejmenší k s touto vlastností nazýváme **řadu prvku** a v G . Grupa G je **cyklická**, je-li celé G generované nějakým svým prvkem a výše uvedeným způsobem. Zjistit pro konkrétní cyklickou grupu generátor je obecně obtížný problém. I při znalosti generátoru $g \in G$ je ale obecně velkým problémem zjistit pro dané $a \in G$ číslo k , pro které $g^k = a$ (tzv. *problém diskrétního logaritmu* je základem mnoha kryptografických protokolů – ElGamal, Diffie-Hellman, DSA). Z definice přímo vyplývá, že každá cyklická grupa je izomorfní buď grupě celých čísel \mathbb{Z} (pokud je nekonečná) nebo některé grupě zbytkových tříd \mathbb{Z}_k (když je konečná).

¹Co znamenají ty mocniny?

Příklad

- (1) Pro každou grupu permutací $G = \Sigma_n$ jsme definovali zobrazení $\text{sgn} : (\Sigma_n, \circ) \rightarrow (\mathbb{Z}_2, +)$ přiřazující permutaci její paritu (lichá=1, sudá=0). Jde o homomorfismus grup (Σ_n, \circ) a $(\mathbb{Z}_2, +)$. Jádrem tohoto homomorfismu jsou permutace se sudou paritou (tj. tzv. alternující grupa A_n).
- (2) Grupa symetrií rovnostranného trojúhelníka D_6 je izomorfní s grupou permutací Σ_3 . Stačí zvolit realizaci Σ_3 tak, že za množinu tří prvků pro permutace vezmeme vrcholy trojúhelníka a jednotlivým symetriím přiřadíme permutace těchto vrcholů, které vyvolají.
- (3) Zobrazení $\exp : (\mathbb{R}, +) \rightarrow (\mathbb{R}^+, \cdot)$ (nebo $\mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C} \setminus \{0\}$) je homomorfismus aditivní grupy reálných nebo komplexních čísel na multiplikativní grupu kladných reálných čísel, resp. na multiplikativní grupu všech nenulových komplexních čísel.
V případě reálných čísel jde o izomorfismus (co je jeho inverzí?).
Pro komplexní čísla dostáváme netriviální jádro $\{2k\pi i; k \in \mathbb{Z}\}$.

Příklad

- (4) Determinant matice je zobrazením, které každé matici skalárů z \mathbb{K} přiřazuje nějaký skalár z \mathbb{K} (pracovali jsme s $\mathbb{K} = \mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$). Cauchyova věta o determinantu součinu čtvercových matic $\det(A \cdot B) = (\det A) \cdot (\det B)$ je tvrzením, že pro grupu $G = GL(n, \mathbb{K})$ invertibilních matic je $\det : G \rightarrow \mathbb{K} \setminus \{0\}$ multiplikativním homomorfismem grup.
- (5) Grupy zbytkových tříd $(\mathbb{Z}_k, +)$ jsou izomorfní grupám komplexních k -tých odmocnin z jedničky, což jsou zároveň izomorfní obrazy konečných grup otočení v rovině o celé násobky úhlu $\frac{2\pi}{k}$.
- (6) Multiplikativní grupa invertibilních zbytkových tříd $(\mathbb{Z}_p^\times, \cdot)$ je izomorfní aditivní grupě $(\mathbb{Z}_{p-1}, +)$ (plyne z cykличnosti grupy).

(Přímý) součin grup

Definice

Pro každé dvě grupy (G, \cdot) , (H, \circ) definujeme **součin grup** $(G \times H, *)$ takto: Jako množina je $G \times H$ skutečně (kartézský) součin, na kterém definujeme grupové násobení po složkách, tj. $(a, x) * (b, y) = (a \cdot b, x \circ y)$.

Poznámka

Rozmyslete si, že jde o grupu a že součin komutativních grup je zase komutativní!

Zobrazení

$$p_G : G \times H \ni (a, x) \mapsto a \in G, \quad p_H : G \times H \ni (a, x) \mapsto x \in H$$

jsou surjektivní homomorfismy (tzv. **projekce**) s jádry

$$\ker p_G = \{(e_G, x); x \in H\} \quad \ker p_H = \{(a, e_H); a \in G\}.$$

Příklad

(7) Grupa \mathbb{Z}_6 je izomorfní součinu $\mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_3$.

Toto lze nahlédnout bud' geometrickou úvahou (prostřednictvím grup symetrií v rovině) nebo přímou konstrukcí izomorfismu.

V aditivní notaci vypadá izomorfismus takto:

$$[0]_6 \mapsto ([0]_2, [0]_3), \quad [1]_6 \mapsto ([1]_2, [2]_3)$$

$$[2]_6 \mapsto ([0]_2, [1]_3), \quad [3]_6 \mapsto ([1]_2, [0]_3)$$

$$[4]_6 \mapsto ([0]_2, [2]_3), \quad [5]_6 \mapsto ([1]_2, [1]_3)$$

(8) Dihedrální grupa D_8 (tj. grupa symetrií čtverce, $\langle r, s | r^4 = 1, s^2 = 1, srs = r^{-1} \rangle$) **není** izomorfní součinu $\mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_4$, přestože mají stejný počet prvků (D_8 není komutativní).

Čínská zbytková věta (Chinese remainder theorem)

Předchozí příklad (část 7) je speciálním případem tzv. Čínské zbytkové věty.

Věta

Jsou-li k, m nesoudělná, pak

$$(\mathbb{Z}_{km}, +) \cong (\mathbb{Z}_k, +) \times (\mathbb{Z}_m, +).$$

a obecněji

Věta

Jsou-li m_1, m_2, \dots, m_k po dvou nesoudělná, pak

$$(\mathbb{Z}_{\prod m_i}, +) \cong (\mathbb{Z}_{m_1}, +) \times (\mathbb{Z}_{m_2}, +) \times \cdots \times (\mathbb{Z}_{m_k}, +).$$

Tento izomorfismus se často s výhodou využívá k reprezentaci velkých čísel při distribuovaných výpočtech pracujících s dělitelností, kdy na každém počítači stačí pracovat s jedním (relativně malým) modulem.

Důkaz CRT:

Sestrojíme požadovaný izomorfismus f . Označme $m = \prod_i m_i$ a pro libovolné $[a]_m \in \mathbb{Z}_m$ položme $f([a]_m) = ([a]_{m_1}, \dots, [a]_{m_k})$. Snadno se ověří, že jde o injektivní homomorfismus (co je jádrem?). Zbývá dokázat, že jde i o surjekci, tedy, že libovolný prvek

$$([a_1]_{m_1}, \dots, [a_k]_{m_k}) \in (\mathbb{Z}_{m_1}, +) \times \cdots \times (\mathbb{Z}_{m_k}, +)$$

je obrazem nějakého $a \in \mathbb{Z}_m$. To je ale totéž jako najít $a \in \mathbb{Z}$ takové, že $a \equiv a_1 \pmod{m_1}, \dots, a \equiv a_k \pmod{m_k}$, což se udělá malým (ale šikovným) trikem:² Pro libovolné $1 \leq i \leq k$ položme $n_i = m/m_i$ a protože $(m_i, n_i) = 1$ (zde jsme využili *nesoudělnost po dvou*), najdeme podle Bezoutovy věty u_i a v_i tak, že $u_i m_i + v_i n_i = 1$, tj. $v_i n_i \equiv 1 \pmod{m_i}$. Hledané a pak najdeme jako $a = \sum_i a_i v_i n_i$.

²A nešlo by to ještě šikovněji? Pokud nám stačí existence izomorfismu, tak stačí využít toho, že injektivní zobrazení mezi množinami o stejném počtu prvků je automaticky bijekcí.